

det hele Budget, eller lade det blive, som det er, men ikke foretage saadanne enkelte Forandringer.

Jeg skal ikke forfølge denne Sag videre, men, som sagt, i Interesse af den lette Forsaaelse af Budgettet, i Interesse af, at vi ikke forestille os vore Indtægter større, end de virkelig ere, henstille til det ærede Thing at fastholde det af Regjeringen iaar i Udfastet gjorte Forslag til en Tilbageførelse i disse enkelte Forslag til Budgettet i dets oprindelige Form. — I eet Punkt kan jeg være enig med de ærede Herrer Rigsdagsmænd for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (S. H. Jespersen) og Holbø Amt 2den Valgkreds (Tscherning), at det er mindre korrekt at fradrage Omkostningerne ved Opkrævelsen af Bygningsafgiften. Det er et Punkt, som meget let kunde rettes. Det har ikke, saavidt jeg erindrer, tidligere været gjort og burde heller ikke stee; thi den totale Bygningsafgift er det, som udredes af Skattehyberne, og Opkrævningsomkostningerne spille der samme Rolle som den fuldstændige Statsadministration i det Hele.

Med Hensyn til Stoffets Anordning skal jeg tillade mig en Henstilling til den ærede Justitsminister og Finantsminister. Af de Anmærkninger, som iaar ledsage Finantslovudkastet, seer man, eller rettere sagt, kan man see, naar man foretager nogle Optillinger, at Arbeidsfortjenesten i Straffeanstalterne ved Arbejde for Private i Gjennemsnit er kalkuleret til lidt over 43 Rd. pr. Fange, naar man NB. har fradraget — hvad der ikke er gjort i Anmærkningerne — en Qvotadeel for Mestresalær, der forekommer mig nødvendigvis at maatte belaste Arbeidet, og for det Offentlige til lidt over 29 Rd. Det sees ogsaa, at Administrationen for Straffeanstalterne har i høi Grad ladet sig det være magtpaaliggende — og det er ganske naturligt — at udvikle Arbeidet for de Private, idet den paaregner bestjæftiget ved Private 1206 og derimod ved Arbejde for det Offentlige kun 376. Den Henstilling, jeg vilde gjøre til de ærede Ministre, var, om det ikke skulde være muligt ved et følgende Regnskab i Anmærkningerne at faae at see, hvorledes dette Forhold i Virkeligheden har stillet sig.

Trods al den Umhyggelighed, hvormed Regnskabet er udarbejdet, saa er det dog paa mange Punkter ikke let i Detailen at finde en Sammenligning mellem Regnskabet og Finantsloven efter Anmærkningerne til det forelagte Lovforslag. Det er imidlertid Noget, som ved den stedse stigende Udgift til Straffeanstalterne forekommer mig at have en høi Grad af Interesse at faae at see, hvorledes Forholdet i Virkeligheden stiller sig ved dette Arbejde.

Jeg skal endnu kun gjøre en ganske kort Bemærkning i Anledning af en Ytring af Rigsdagsmanden for Marhuus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Han yttrede og med god Ret, at ved de her i Rigsdagen givne Love vare Lønningsevillkaarene for Kongerigets Embedsmænd blevne betydelig forbedrede, og beklagede, at man ikke var istand til at danne sig nogen rigtig Forestilling om, i hvor høi Grad dette var Tilfældet; han hentydede til, at han formodede man vilde faae en Dplysning derom, og denne hans Hentydning var grundet paa, hvad der ifjor forefaldt under Forhandlingerne i Finantsudvalget. Der blev ogsaa allerede ifjor, hvilket vil erindres af det Slutningsforedrag, som den daværende Ordfører for Finantsudvalget holdt, givet nogle Dplysninger om, hvorledes det forholdt sig dermed. Denne Anthydning benyttede det ærede Medlem til tillige at gjøre opmærksom paa, at man maatte være betænkt paa Nødvendigheden af en Revision af Pensionsloven, idet han ansøgte, at denne Lov var givet for sig selv, førend Lønningsforsøgelserne kom tilstede. Det ærede Medlem maa imidlertid have forglemt, at der jo ikke, saavidt jeg ialtfald erindrer, efter Kongerigets Pensionslov gives Pension af den Deel af Lønnen, der er omfrevet til Sæd. Lader man denne ude af Beregning, saa er Lønningsforsøgelsen meget, ja betydelig ringere. Efter de Dplysninger, som ifjor bleve os meddeelte, var den totale Lønningsforsøgelse efter Budgetforslaget for 1862—63 og de deri til Grund lagte Sædpriser paa et Beløb af omtrent 563,060 Rd. ca. 184,000, eller omtrent 33 pCt. af det oprindelige Lønningsbeløb; men naar man derimod af denne Lønningsforsøgelse udstiller, hvad der er Tillæg efter Sædomskrivning, saa faaer man ud, at den virkelige Lønningsforsøgelse, den,